

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปางครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 วัตถุประสงค์ คือ วัตถุประสงค์แรก เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย วัตถุประสงค์ที่สอง เพื่อศึกษาถึงแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบ คือ ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือประมวลรัษฎากรและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง จำนวน 41 คน กลุ่มผู้ประกอบการบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน 100 ราย และกลุ่มเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 16 คน ผลการศึกษาก็เป็นผลจากจำนวนตัวอย่างของการศึกษา 157 ตัวอย่าง

4.1 ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย

เป็นการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม โดยแบ่งผลการศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

4.1.1 กลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียภาษี

ก. ข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่

1) ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียภาษีจำนวน 41 คน พบว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 58.54 รองลงมามีตำแหน่งเป็นนักวิชาการสรรพากร จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 26.83 และมีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่สรรพากร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงตำแหน่งและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน	24	58.54
นักวิชาการสรรพากร	11	26.83
เจ้าหน้าที่สรรพากร	5	12.20
อื่น ๆ ระบุ.....	1	2.43
รวม	41	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

2) ระดับตำแหน่ง

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียหาย จำนวน 41 คน พบว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีระดับตำแหน่ง 6-7 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 53.66 รองลงมา มีระดับตำแหน่ง 3-5 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 36.59 และมีระดับตำแหน่งสูงกว่าระดับ 7 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงระดับตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับตำแหน่ง	ความถี่	ร้อยละ
ต่ำกว่าระดับ 3	0	0.00
ระดับ 3 – 5	15	36.59
ระดับ 6 – 7	22	53.66
สูงกว่าระดับ 7	4	9.75
รวม	41	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

3) ระดับการศึกษา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียหาย จำนวน 41 คน พบว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 82.93 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 14.63 และจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.44 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	0	0.00
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	1	2.44
ปริญญาตรี	34	82.93
ปริญญาโท	6	14.63
รวม	41	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

4) สาขาที่จบการศึกษา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียหาย จำนวน 41 คน พบว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่จบการศึกษาสาขาการบัญชี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 80.49 รองลงมาจบการศึกษาสาขาการจัดการ/การตลาด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงสาขาที่จบการศึกษาของเจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม

สาขาที่จบการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
สาขาการบัญชี	33	80.49
สาขาการเงิน	2	4.88
สาขาการจัดการ/การตลาด	4	9.75
สาขาอื่น ๆ ระบุ.....	2	4.88
รวม	41	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

5) ระยะเวลาการปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียหาย

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียหาย จำนวน 41 คน พบว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแล 5 ปีขึ้นไป จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 70.73 รองลงมามีระยะเวลาการปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลมากกว่า 3 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 24.39 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงระยะเวลาการปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียภาษีของเจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม

ระยะเวลาการปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียภาษี	ความถี่	ร้อยละ
ไม่เกิน 1 ปี	1	2.44
มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี	1	2.44
มากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	10	24.39
ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	29	70.73
รวม	41	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

6) ประสิทธิภาพการอบรมเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียภาษีจำนวน 41 คน ดังตาราง 4.6 พบว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพการอบรมเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 95.10 และไม่มีประสิทธิภาพการอบรมเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90

ตารางที่ 4.6 แสดงประสิทธิภาพการอบรมเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายของเจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม

ประสิทธิภาพการอบรม	ความถี่	ร้อยละ
ไม่เคยมีประสบการณ์	2	4.90
เคยมีประสบการณ์	39	95.10
รวม	41	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

ข. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายตามประมวลรัษฎากร

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ จำนวน 41 คน พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ด้านแบบแสดงรายการภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีระดับความรู้ อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 0.96 ด้านอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีระดับความรู้ อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ยรวม 0.92 ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีระดับความรู้ อยู่ใน

ระดับมาก คะแนนเฉลี่ยรวม 0.93 คะแนนเฉลี่ยรวมทุกด้าน เท่ากับ 0.94 มีระดับความรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายตามประมวลรัษฎากรของเจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้ความเข้าใจ
ด้านแบบแสดงรายการภาษีหัก ณ ที่จ่าย		
1. แบบ ภ.ง.ด. 1 ใช้สำหรับการหักภาษี ณ ที่จ่าย กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทเงินเดือน ค่าจ้าง ค่านายหน้า บำเหน็จ ฯลฯ ตามมาตรา 40(1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร	0.95	มาก
2. แบบ ภ.ง.ด. 2 ใช้สำหรับการหักภาษี ณ ที่จ่าย กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าสิทธิ ดอกเบี้ย เงินปันผล ฯลฯ ตามมาตรา 40(3) และ (4) แห่งประมวลรัษฎากร	0.95	มาก
3. แบบ ภ.ง.ด. 3 ใช้สำหรับการหักภาษี ณ ที่จ่าย กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าเช่าทรัพย์สิน วิชาชีพอิสระ การรับเหมา การรับจ้างทำของ การประกอบธุรกิจ ฯลฯ ตามมาตรา 40(5) (6) (7) และ (8) แห่งประมวลรัษฎากร	1.00	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	0.96	มาก
ด้านอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย		
4. ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าเช่าให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 5	0.95	มาก
5. บริษัทจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าจ้างทำของให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในไทยต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3	0.92	มาก
6. บุคคลจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทเงินรางวัลจากการแข่งขันให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 5	0.95	มาก
7. กรณีผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายเป็นหน่วยงานรัฐบาล องค์กรของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนราชการท้องถิ่นอื่น ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 1	0.90	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้ความเข้าใจ
8. ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าโฆษณาให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดา ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 2	0.90	มาก
9. บริษัทซึ่งเป็นผู้ผลิตน้ำตาล จ่ายเงินค่าซื้ออ้อย ให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 0.75	0.90	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	0.92	มาก
ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายภาษีหัก ณ ที่จ่าย		
10. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามแบบ ภ.ง.ด. 3 หมายถึง ผู้จ่ายเงินได้ให้แก่ผู้รับซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	1.00	มาก
11. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามแบบ ภ.ง.ด. 53 หมายถึง ผู้จ่ายเงินได้ให้แก่ผู้รับซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	1.00	มาก
2. แบบ ภ.ง.ด. 2 ใช้สำหรับการหักภาษี ณ ที่จ่าย กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าสิทธิ ดอกเบี้ย เงินปันผล ฯลฯ ตามมาตรา 40(3) และ (4) แห่งประมวลรัษฎากร	0.95	มาก
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย		
13. ผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หากไม่ยื่นรายการภาษีหัก ณ ที่จ่ายภายในกำหนดเวลา ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท	0.95	มาก
14. กรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักภาษีไว้แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้พึงประเมินจะต้องชำระเงินภาษีเท่าจำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้หักไว้และให้ผู้จ่ายเงินรับผิดชำระภาษีจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว	0.85	มาก
15. ผู้หักภาษี ณ ที่จ่าย ต้องจัดทำบัญชีพิเศษแสดงการหักภาษี ณ ที่จ่าย และการนำส่งภาษี อย่างน้อยต้องมีข้อความตามแบบที่อธิบดีสรรพากรกำหนด	0.87	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	0.93	มาก
รวมค่าเฉลี่ย 3 ด้าน	0.94	มาก

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามประมวลรัษฎากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ลำดับหนึ่ง คือ ด้านแบบแสดงรายการภาษีหัก ณ ที่จ่าย รองลงมาคือ ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย และด้านอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามลำดับ

ค. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย

1) ปัญหาด้านการให้บริการและการอำนวยความสะดวก

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จำนวน 41 คน พบว่า ปัญหา ในด้านการให้บริการและการอำนวยความสะดวก คือ ปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่มีงานที่ต้องปฏิบัติมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับการขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.09 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงคะแนนและระดับของปัญหาด้านการให้บริการและการอำนวยความสะดวก

1) ปัญหาด้านการให้บริการและการอำนวยความสะดวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับของปัญหา
1. ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษีหัก ณ ที่จ่าย	2.19	ปานกลาง
2. จำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	2.09	ปานกลาง
3. เจ้าหน้าที่มีงานที่ต้องปฏิบัติมาก	2.53	มาก
4. เจ้าหน้าที่มีการทุจริต คอร์รัปชัน	1.14	น้อย
5. ขาดการจัดอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ให้แก่เจ้าหน้าที่	1.97	ปานกลาง

ที่มา : จากการศึกษา

สรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาด้านการให้บริการและการอำนวยความสะดวก ปัญหาที่มีระดับของปัญหามาก คือ เจ้าหน้าที่มีงานที่ต้องปฏิบัติมาก ปัญหาที่มี

ระดับของปัญหาปานกลาง คือ ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ และจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

2) ปัญหาด้านการกำกับดูแลผู้เสียภาษี

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จำนวน 41 คน พบว่า ปัญหาในด้านการกำกับดูแลผู้เสียภาษี คือ ปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.80 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ไม่เห็นความสำคัญของภาษีหัก ณ ที่จ่าย และขาดการตรวจสอบและนำบทลงโทษมาใช้ที่จริงจัง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.56 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ละเลยในการให้คำแนะนำ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.46 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงคะแนนและระดับของปัญหาด้านการกำกับดูแลผู้เสียภาษี

2) ปัญหาด้านการให้การกำกับดูแล	ค่าเฉลี่ย	ระดับของปัญหา
1. เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ	1.80	ปานกลาง
2. เจ้าหน้าที่ละเลยในการให้คำแนะนำ	1.46	น้อย
3. เจ้าหน้าที่ขาดความเป็นธรรมในการตรวจสอบและประเมินภาษี	1.31	น้อย
4. เจ้าหน้าที่ขาดจิตสำนึกที่ดี	1.21	น้อย
5. เจ้าหน้าที่ไม่เห็นความสำคัญของภาษีหัก ณ ที่จ่าย และขาดการตรวจสอบและนำบทลงโทษมาใช้ที่จริงจัง	1.56	ปานกลาง

ที่มา : จากการศึกษา

สรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาด้านการให้การกำกับดูแล คือ ปัญหาเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ รองลงมาคือ ปัญหาเจ้าหน้าที่ไม่เห็นความสำคัญของภาษีหัก ณ ที่จ่าย และขาดการตรวจสอบและนำบทลงโทษมาใช้ที่จริงจัง โดยมีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ปัญหา

3) ปัญหาด้านผู้มีหน้าที่หักและผู้ถูกหักภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จำนวน 41 คน พบว่า ปัญหาด้านผู้มีหน้าที่หักและผู้ถูกหัก ภาษีหัก ณ ที่จ่าย คือ ปัญหาเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ของกิจการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายไม่เพียงพอ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ปัญหาเกี่ยวกับผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีที่หักไว้ไม่ถูกต้อง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่ต้องการหักเนื่องจากคิดว่ามีความยุ่งยากซับซ้อน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงคะแนนและระดับของปัญหาด้านผู้มีหน้าที่หักและผู้ถูกหัก ภาษีหัก ณ ที่จ่าย

3) ปัญหาด้านผู้มีหน้าที่หัก และ ผู้ถูกหักภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ค่าเฉลี่ย	ระดับของปัญหา
1. ผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายของกิจการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายไม่เพียงพอ	2.48	ปานกลาง
2. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่ต้องการหัก เนื่องจากคิดว่ามีความยุ่งยากซับซ้อน	2.36	ปานกลาง
3. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย และผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ร่วมมือกันในการหลีกเลี่ยงภาษี	1.97	ปานกลาง
4. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย คิดว่าไม่จำเป็นต้องมีการหักภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งภาษีแทนผู้มีเงินได้	2.26	ปานกลาง
5. ผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายของกิจการไม่สามารถติดตามกฎหมายภาษีอากรได้ทันทำให้หักภาษีไว้ไม่ถูกต้อง	2.21	ปานกลาง
6. ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีที่ถูกหักไว้ไม่ถูกต้อง	2.43	ปานกลาง

ที่มา : จากการศึกษา

สรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาด้านผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย และผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย คือ ปัญหาผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายของกิจการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายไม่เพียงพอ รองลงมาคือปัญหาผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีที่หักไว้ไม่ถูกต้อง และปัญหาผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่ต้องการหักเนื่องจากคิดว่ามีความยุ่งยากซับซ้อน มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ปัญหา

4) ปัญหาด้านกฎหมายภาษีอากร

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จำนวน 41 คน พบว่าปัญหาด้านกฎหมายภาษีอากร คือ ปัญหาเกี่ยวกับการใช้บทกำหนดโทษเกี่ยวกับเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และโทษอาญายังมีน้อยไม่เด็ดขาด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อนและเข้าใจยาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนของกฎหมายภาษีอากร ทำให้มีการตีความเกี่ยวกับข้อกฎหมายที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงคะแนนและระดับของปัญหาด้านกฎหมายภาษีอากร

4 ปัญหาด้านกฎหมายภาษีอากร	ค่าเฉลี่ย	ระดับของปัญหา
1. กฎหมายภาษีอากรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งจนเจ้าหน้าที่ไม่สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่ได้ทันและให้เป็นปัจจุบัน	1.97	ปานกลาง
2. กฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อนและเข้าใจยาก	2.24	ปานกลาง
3. กฎหมายภาษีอากรมีช่องว่างมากจึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดการทุจริตได้ง่าย	1.92	ปานกลาง
4. ความไม่ชัดเจนของกฎหมายภาษีอากร ทำให้มีการตีความเกี่ยวกับข้อกฎหมายที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน	2.17	ปานกลาง
5. การใช้บทกำหนดโทษเกี่ยวกับ เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และโทษอาญายังมีน้อยและไม่เด็ดขาด	2.29	ปานกลาง

ที่มา : จากการศึกษา

สรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาด้านกฎหมายภาษีอากร คือ ปัญหาเกี่ยวกับการใช้บทกำหนดโทษเกี่ยวกับเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และโทษอาญายังมีน้อยไม่เด็ดขาด รongลงมา คือปัญหา กฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อนและเข้าใจยาก และปัญหาความไม่ชัดเจนของกฎหมายภาษีอากร ทำให้มีการตีความเกี่ยวกับข้อกฎหมายที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ปัญหา

4.1.2 กลุ่มผู้ประกอบการ

ก. ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

1) ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 100 ราย พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นเจ้าของกิจการ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมามีตำแหน่งเป็นพนักงานบัญชี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 มีตำแหน่งเป็น ุ้่นส่วนผู้จัดการ/กรรมการบริษัท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงตำแหน่งหน้าที่ของผู้ประกอบการผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่	ร้อยละ
เจ้าของกิจการ	50	50.00
หุ้นส่วนผู้จัดการ/กรรมการผู้จัดการ	16	16.00
พนักงานบัญชี	25	25.00
อื่น ๆ ระบุ.....	9	9.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

2) ระดับการศึกษา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 100 ราย พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมาจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงระดับการศึกษาของผู้ประกอบการผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	19	19.00
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	23	23.00
ปริญญาตรี	48	48.00
อื่น ๆ ระบุ.....	10	10.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

3) สาขาที่จบการศึกษา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 100 ราย พบว่า ผู้ประกอบการจบการศึกษาสาขาการบัญชี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 จบการศึกษาสาขาอื่น ๆ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาจบการศึกษาสาขาการจัดการ/การตลาด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงสาขาที่จบการศึกษาของผู้ประกอบการผู้ตอบแบบสอบถาม

สาขาที่จบการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
สาขาการบัญชี	32	32.00
สาขาการเงิน	13	13.00
สาขาการจัดการ/การตลาด	23	23.00
สาขาอื่น ๆ ระบุ.....	32	32.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

4) ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 100 ราย พบว่า ผู้ประกอบการไม่เคยมีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และมีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงประสบการณ์การอบรม เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายของผู้ประกอบการผู้ตอบแบบ
สอบถาม

ประสบการณ์การอบรม	ความถี่	ร้อยละ
ไม่เคยมีประสบการณ์	50	50.00
เคยมีประสบการณ์	50	50.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

5) ประสบการณ์การทำงานในด้านการหักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 100 ราย พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การทำงานในด้านการหักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมา มีประสบการณ์การตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 มีประสบการณ์มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงประสบการณ์การทำงานในด้านการหักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่ายของผู้
ประกอบการผู้ตอบแบบสอบถาม

ประสบการณ์การทำงานใน ด้านการหักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ความถี่	ร้อยละ
ไม่เคยมีประสบการณ์	53	53.00
ไม่เกิน 1 ปี	7	7.00
มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี	12	12.00
ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป	28	28.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

6) ประเภทผู้เสียภาษี

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 100 ราย พบว่าเป็น บุคคลธรรมดาและเป็นนิติบุคคลมีจำนวนเท่ากันคือประเภทละ 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.00 โดย

นิติบุคคลแยกเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.00 และเป็นบริษัทจำกัด จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.00 ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงประเภทผู้เสียหายของผู้ประกอบการ

ประเภทผู้เสียหาย	ความถี่	ร้อยละ
บุคคลธรรมดา	50	50.00
นิติบุคคล	50	50.00
บริษัท	17	34.00
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	33	66.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

7) ประเภทกิจการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 100 ราย พบว่าส่วนใหญ่ประกอบกิจการซื้อขายไป จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมาประกอบกิจการประเภทให้บริการ จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.00 และเป็นผู้ผลิต จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.00 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงประเภทกิจการของผู้ประกอบการ

ประเภทกิจการ	ความถี่	ร้อยละ
ซื้อขายไป	41	41.00
ให้บริการ	36	36.00
ผู้ผลิต	22	22.00
อื่น ๆ ระบุ.....	1	1.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

8) ประเภทการหักภาษี ณ ที่จ่ายของกิจการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 100 ราย พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นทั้งผู้มีหน้าที่หักและผู้ถูกหักภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาเป็นผู้ถูกหักภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.00 และ

เป็นผู้มีหน้าที่หักภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงประเภทการหักภาษี ณ ที่จ่ายของกิจการ

ประเภทการหักภาษี ณ ที่จ่าย ของกิจการ	ความถี่	ร้อยละ
เป็นผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย	10	10.00
เป็นผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย	30	30.00
เป็นทั้งผู้มีหน้าที่หัก และผู้ถูก หักภาษี ณ ที่จ่าย	60	60.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

9) การดำเนินการทางการบัญชีและภาษีอากร

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 100 ราย พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการจ้างสำนักงานบัญชีในการดำเนินการทางการบัญชีและภาษีอากร จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมาผู้ประกอบการมีพนักงานบัญชีประจำในการดำเนินการทางการบัญชีและภาษีอากร จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.00 และผู้ประกอบการดำเนินการทางการบัญชีเองทั้งหมด จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.00 ตามลำดับ ดังตาราง 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงการดำเนินการทางการบัญชีและภาษีอากรของผู้ประกอบการ

การดำเนินการทางการบัญชีและภาษีอากร	ความถี่	ร้อยละ
ดำเนินการ โดยพนักงานบัญชีของกิจการ	26	26.00
เจ้าของกิจการเป็นผู้ดำเนินการ	16	16.00
สำนักงานบัญชีเป็นผู้ดำเนินการ	58	58.00
อื่น ๆ ระบุ	0	0.00
รวม	100	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

ข. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายตามประมวลรัษฎากร

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน 100 ตัวอย่าง พบว่าผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ด้านแบบแสดงรายการภาษี มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.54 ด้านอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 0.49 ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 0.51 คะแนนเฉลี่ยรวมทุกด้าน เท่ากับ 0.51 มีระดับความรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายตามประมวลรัษฎากรของผู้ประกอบการ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้ความเข้าใจ
ด้านแบบแสดงรายการภาษีหัก ณ ที่จ่าย		
1. แบบ ภ.ง.ด. 1 ใช้สำหรับการหักภาษี ณ ที่จ่าย กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทเงินเดือน ค่าจ้าง ค่านายหน้า บำเหน็จ ฯลฯ ตามมาตรา 40(1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร	0.69	ปานกลาง
2. แบบ ภ.ง.ด. 2 ใช้สำหรับการหักภาษี ณ ที่จ่าย กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าสิทธิ ดอกเบี้ย เงินปันผล ฯลฯ ตามมาตรา 40(3) และ (4) แห่งประมวลรัษฎากร	0.24	น้อย
3. แบบ ภ.ง.ด. 3 ใช้สำหรับการหักภาษี ณ ที่จ่าย กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าเช่าทรัพย์สิน วิชาชีพอิสระ การรับเหมา การรับจ้างทำของ การประกอบธุรกิจ ฯลฯ ตามมาตรา 40(5) (6) (7) และ (8) แห่งประมวลรัษฎากร	0.69	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	0.54	ปานกลาง
ด้านอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย		
4. ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าเช่าให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 5	0.50	ปานกลาง

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

5. บริษัทจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าจ้างทำของให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในไทยต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3	0.57	ปานกลาง
6. บุคคลจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทเงินรางวัลจากการแข่งขันให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 5	0.31	น้อย
7. กรณีผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายเป็นหน่วยงานรัฐบาล องค์กรของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 1	1.00	มาก
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้ความเข้าใจ
8. ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าโฆษณาให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 2	0.37	ปานกลาง
9. บริษัทซึ่งเป็นผู้ผลิตน้ำตาล จ่ายเงินค่าซื้ออ้อย ให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 0.75	0.21	น้อย
รวมค่าเฉลี่ย	0.49	ปานกลาง
ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายภาษีหัก ณ ที่จ่าย		
10. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามแบบ ภ.ง.ด. 3 หมายถึงผู้จ่ายเงินได้ให้แก่ผู้รับ ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	0.69	ปานกลาง
11. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามแบบ ภ.ง.ด. 53 หมายถึงผู้จ่ายเงินได้ให้แก่ผู้รับ ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	0.68	ปานกลาง
12. การนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่ายต้องนำส่งภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่สิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน ไม่ว่าจะหักภาษีไว้หรือไม่ก็ตาม	0.72	มาก

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

13. ผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หากไม่ยื่นรายการภาษีหัก ณ ที่จ่ายภายในกำหนดเวลา ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท	0.46	ปานกลาง
14. กรณีผู้จ่ายเงินได้หักภาษีไว้แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีพ้นความรับผิดชอบที่จะต้องชำระเงินภาษีเท่าจำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้หักไว้และให้ผู้จ่ายเงินรับผิดชอบชำระเงินนั้นแต่ฝ่ายเดียว	0.22	น้อย
15. ผู้หักภาษี ณ ที่จ่าย ต้องจัดทำบัญชีพิเศษแสดงการหักภาษี ณ ที่จ่าย และการนำส่งภาษี อย่างน้อยต้องมีข้อความตามแบบที่อธิบดีสรรพากรกำหนด	0.29	น้อย
รวมค่าเฉลี่ย	0.51	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย 3 ด้าน	0.51	ปานกลาง

สรุปได้ว่าผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามประมวลรัษฎากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ลำดับหนึ่ง คือ ด้านแบบแสดงรายการภาษีหัก ณ ที่จ่าย รองลงมาคือ ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย และด้านอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามลำดับ

ค. ปัญหาและอุปสรรคในการหักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย

1) ปัญหาด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 100 ราย พบว่าปัญหาด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน คือ ปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตอบคำถามไม่ตรงกัน ทำให้เกิดความสับสน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.82 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถด้านข้อกำหนดไม่เพียงพอต่อการให้คำอธิบายแก่ผู้ประกอบการ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.58 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาเกี่ยวกับไม่ได้รับการบริการที่ดีจากเจ้าหน้าที่ เช่น การพูดจาไม่สุภาพ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.41 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงคะแนนและระดับของปัญหาด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

1. ปัญหาด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน	ค่าเฉลี่ย	ระดับของปัญหา
1. ไม่ได้รับบริการบริการที่ดีจากเจ้าหน้าที่ เช่น การพูดจาไม่สุภาพ	1.41	น้อย
2. เจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถด้านข้อกฎหมายไม่เพียงพอต่อการให้คำอธิบายแก่ผู้ประกอบการ	1.58	ปานกลาง
3. เจ้าหน้าที่ตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน	1.82	ปานกลาง
4. เจ้าหน้าที่ไม่พยายามรับฟังและหาแนวทางแก้ปัญหาให้	1.40	น้อย

ที่มา : จากการศึกษา

สรุปได้ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาด้านการให้บริการและอำนวยความสะดวก คือ ปัญหาเจ้าหน้าที่ตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน รองลงมาคือ ปัญหาเจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถด้านข้อกฎหมายไม่เพียงพอต่อการให้คำอธิบายแก่ผู้ประกอบการ มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2) ปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษี

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 100 ราย พบว่าปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษี คือ ปัญหาเกี่ยวกับประเภทเงินได้ที่ต้องหักและนำส่ง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับอัตราภาษีที่ต้องหักและนำส่ง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 และปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณจำนวนภาษีที่ต้องหักและนำส่ง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 โดยมีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ปัญหา ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงคะแนนและระดับของปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบ
แสดงรายการภาษี

2. ปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการ ภาษี	ค่าเฉลี่ย	ระดับของ ปัญหา
1. ด้านความรู้เกี่ยวกับอัตราภาษีที่ต้องหักและนำส่ง	2.18	ปานกลาง
2. ด้านวิธีการคำนวณจำนวนภาษีที่ต้องหักและนำส่ง	2.13	ปานกลาง
3. ด้านประเภทเงินได้ที่ต้องหักและนำส่งภาษี	2.20	ปานกลาง
4. ด้านแบบแสดงรายการที่ต้องยื่น	2.05	ปานกลาง
5. ด้านการกรอกแบบแสดงรายการ	2.05	ปานกลาง
6. ด้านการนำภาษีที่ถูกหักไปใช้ในการเครดิตภาษีเงินได้	2.08	ปานกลาง
7. ด้านความสะดวกและรวดเร็วในการยื่นแบบและนำส่งภาษี	1.92	ปานกลาง

ที่มา : จากการศึกษา

สรุปได้ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษี คือปัญหาด้านประเภทเงินได้ที่ต้องหักและนำส่งภาษี รองลงมาคือปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับอัตราภาษีที่ต้องหักและนำส่ง และปัญหาด้านวิธีการคำนวณจำนวนภาษีที่ต้องหักและนำส่ง โดยมีระดับความสำคัญของปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ปัญหา

3) ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีอากร

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 100 ราย พบว่าปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีหัก ณ ที่จ่าย คือปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อนและเข้าใจยาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับความชัดเจนในการออกกฎหมายภาษีอากร มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งจนผู้ปฏิบัติตามไม่ทัน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 ระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงคะแนนและระดับของปัญหาด้านข้อกำหนดวิทยานิพนธ์

3. ปัญหาด้านข้อกำหนดวิทยานิพนธ์	ค่าเฉลี่ย	ระดับของปัญหา
1. ข้อกำหนดวิทยานิพนธ์มีความยุ่งยากซับซ้อนและเข้าใจยาก	2.66	มาก
2. ข้อกำหนดวิทยานิพนธ์มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งจนผู้ปฏิบัติตามไม่ทัน	2.30	ปานกลาง
3. บทกำหนดของกฎหมายยากต่อการนำมาปฏิบัติ	2.18	ปานกลาง
4. ความชัดเจนในการออกกฎหมายวิทยานิพนธ์	2.40	ปานกลาง
5. ข้อกำหนดวิทยานิพนธ์มีช่องว่างทำให้เกิดการหลบเลี่ยงในการชำระภาษี	2.07	ปานกลาง
6. ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายไม่เพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ	2.28	ปานกลาง

ที่มา : จากการศึกษา

สรุปได้ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาด้านข้อกำหนดวิทยานิพนธ์คือ ปัญหาวิทยานิพนธ์มีความยุ่งยากซับซ้อนและเข้าใจยาก มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ปัญหาความชัดเจนในการออกกฎหมายวิทยานิพนธ์ มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาวิทยานิพนธ์มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งจนผู้ปฏิบัติตามไม่ทัน มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

4) ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จำนวน 100 ราย พบว่า ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน คือ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดอบรม/สัมมนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจด้านภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีน้อยเกินไป มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารเน้นเผยแพร่ความรู้มากกว่าการสร้างความรู้ความเข้าใจ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 และปัญหาเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารด้านภาษีหัก ณ ที่จ่ายผ่านทางสื่อต่าง ๆ มีน้อยเกินไป มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 โดยมีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 3 ปัญหาตามลำดับ ดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 แสดงคะแนนและระดับของปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน

4) ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความสำคัญ ของปัญหา
1. การเผยแพร่ข่าวสารด้านภาษีหัก ณ ที่จ่ายผ่านทางสื่อต่าง ๆ มีน้อยเกินไป	1.94	ปานกลาง
2. การเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อที่ยากแก่การเข้าถึง	1.72	ปานกลาง
3. การเผยแพร่ข่าวสารเน้นเผยแพร่ความรู้มากกว่าการสร้าง ความเข้าใจ	2.19	ปานกลาง
4. การจัดอบรม/สัมมนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจด้านภาษี หัก ณ ที่จ่าย มีน้อยเกินไป	2.20	ปานกลาง
5. การใช้ภาษาในการประชาสัมพันธ์ยากแก่การทำความเข้าใจ	1.86	ปานกลาง

ที่มา : จากการศึกษา

สรุปได้ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน คือ ปัญหาการจัดอบรม/สัมมนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจด้านภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีน้อยเกินไป รองลงมาคือปัญหาการเผยแพร่ข่าวสารเน้นเผยแพร่ความรู้มากกว่าการสร้าง
ความเข้าใจ และปัญหาการเผยแพร่ข่าวสารด้านภาษีหัก ณ ที่จ่ายผ่านทางสื่อต่าง ๆ มีน้อยเกินไป มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ปัญหา

4.1.3 กลุ่มเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ก. ข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) ตำแหน่งหน้าที่ในหน่วยงานของเจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 16 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีตำแหน่งเป็นเจ้าพนักงานการเงิน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 รองลงมาเป็นตำแหน่งอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงตำแหน่งหน้าที่ในหน่วยงานของเจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่	ร้อยละ
เจ้าพนักงานการเงิน	13	81.25
อื่น ๆ ระบุ.....	3	18.75
รวม	16	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

2) ระดับการศึกษา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 16 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 และจบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	1	6.25
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	3	18.75
ปริญญาตรี	10	62.50
อื่น ๆ ระบุ.....	2	12.50
รวม	16	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

3) สาขาที่จบการศึกษา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 16 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามจบการศึกษาสาขาการบัญชี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาจบการศึกษาสาขาการจัดการ/การตลาด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และจบการศึกษาสาขาอื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงสาขาที่จบการศึกษาของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานผู้ตอบแบบสอบถาม

สาขาที่จบการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
สาขาบัญชี	9	56.25
สาขาการเงิน	1	6.25
สาขาการจัดการ/การตลาด	4	25.00
สาขาอื่น ๆ ระบุ.....	2	12.50
รวม	16	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

4) ประสิทธิภาพการอบรมเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 16 คน พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเคยมีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ไม่เคยมีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.29 แสดงประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานผู้ตอบแบบสอบถาม

ประสบการณ์การอบรม	ความถี่	ร้อยละ
ไม่เคยมีประสบการณ์	2	12.50
เคยมีประสบการณ์	14	87.50
รวม	16	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

5) ประสิทธิภาพการทำงานในด้านการหักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 16 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมา มีประสบการณ์มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ไม่เคยมีประสบการณ์การทำงานในด้านการหักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.30 แสดงประสพการณ์การทำงานในด้านการหักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่ายของเจ้าหน้าที่
ของหน่วยงานผู้ตอบแบบสอบถาม

ประสพการณ์การทำงานในด้านการหักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ความถี่	ร้อยละ
ไม่เคยมีประสพการณ์	2	12.50
ไม่เกิน 1 ปี	1	6.25
มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี	4	25.00
ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป	9	56.25
รวม	16	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

6) ประเภทหน่วยงาน

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 16 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 68.75 รองลงมาเป็นหน่วยงานเทศบาล จำนวน 4 แห่ง คิดเป็น 25.00 และเป็นหน่วยงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.31 แสดง ประเภทหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเภทหน่วยงาน	ความถี่	ร้อยละ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	1	6.25
องค์การบริหารส่วนตำบล	11	68.75
เทศบาล	4	25.00
รวม	16	100.00

ที่มา : จากการศึกษา

ข. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายตามประมวลรัษฎากร

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 16 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ด้านแบบแสดงรายการภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.69 ด้านอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.65 ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีระดับความรู้อยู่ใน
ระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.69 คะแนนเฉลี่ยรวมทุกด้าน เท่ากับ 0.68 มีระดับ
ความรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.32 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายตามประมวลรัษฎากร ของเจ้าหน้าที่
ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้ ความเข้าใจ
ด้านแบบแสดงรายการภาษีหัก ณ ที่จ่าย		
1. แบบ ภ.ง.ด. 1 ใช้สำหรับการหักภาษี ณ ที่จ่าย กรณีจ่ายเงินได้พึง ประเมินประเภทเงินเดือน ค่าจ้าง ค่านายหน้า บำเหน็จ ฯลฯ ตาม มาตรา 40(1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร	0.75	มาก
2. แบบ ภ.ง.ด. 2 ใช้สำหรับการหักภาษี ณ ที่จ่าย กรณีจ่ายเงินได้พึง ประเมินประเภทค่าสิทธิ ดอกเบี้ย เงินปันผล ฯลฯ ตามมาตรา 40(3) และ (4) แห่งประมวลรัษฎากร	0.63	ปานกลาง
3. แบบ ภ.ง.ด. 3 ใช้สำหรับการหักภาษี ณ ที่จ่าย กรณีจ่ายเงินได้พึง ประเมินประเภทค่าเช่าทรัพย์สิน วิชาชีพอิสระ การรับเหมา การ รับจ้างทำของ การประกอบธุรกิจ ฯลฯ ตามมาตรา 40(5) (6) (7) และ (8) แห่งประมวลรัษฎากร	0.69	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	0.69	ปานกลาง
ด้านอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย		
4. ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าเช่าให้แก่ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายใน อัตราร้อยละ 5	0.75	มาก
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้ ความเข้าใจ
5. บริษัทจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าจ้างทำของให้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในไทยต้องหัก ภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3	0.93	มาก

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้ความเข้าใจ
6. บุคคลจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทเงินรางวัลจากการแข่งขันให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 1	0.68	ปานกลาง
7. กรณีผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายเป็นหน่วยงานรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนราชการท้องถิ่นอื่น ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 1	1.00	มาก
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้
8. ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจ่ายเงินได้พึงประเมินประเภทค่าโฆษณาให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 2	0.31	น้อย
9. บริษัทซึ่งเป็นผู้ผลิตน้ำตาล จ่ายเงินค่าซื้ออ้อย ให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัดต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 0.75	0.25	น้อย
รวมค่าเฉลี่ย	0.65	ปานกลาง
ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายภาษีหัก ณ ที่จ่าย		
10. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามแบบ ภ.ง.ด. 3 หมายถึง ผู้จ่ายเงินได้ให้แก่ผู้รับซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	1.00	มาก
11. ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามแบบ ภ.ง.ด. 53 หมายถึง ผู้จ่ายเงินได้ให้แก่ผู้รับซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	0.93	มาก
12. การนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่ายต้องนำส่งภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่สิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน ไม่ว่าจะหักภาษีไว้หรือไม่ก็ตาม	0.87	มาก
13. ผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หากไม่ยื่นรายการภาษีหัก ณ ที่จ่ายภายในกำหนดเวลา ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท	0.43	ปานกลาง
14. กรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักภาษีไว้แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีพ้นความรับผิดชอบที่จะต้องชำระภาษีเท่าจำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้หักไว้และให้ผู้จ่ายเงินรับผิดชอบชำระภาษีจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว	0.37	ปานกลาง

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้ความเข้าใจ
15. ผู้หักภาษี ณ ที่จ่าย ต้องจัดทำบัญชีพิเศษแสดงการหักภาษี ณ ที่จ่าย และการนำส่งภาษี อย่างน้อยต้องมีข้อความตามแบบที่อธิบดีสรรพากรกำหนด	0.56	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	0.69	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย 3 ด้าน	0.68	ปานกลาง

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามประมวลรัษฎากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านแบบแสดงรายการภาษีหัก ณ ที่จ่าย และด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย รองลงมา คือ ด้านอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ค. ปัญหาและอุปสรรคในการหักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย

1) ปัญหาด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ผลการศึกษาจากกลุ่มประชากรเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 16 คน ดังตารางที่ 4.32 พบว่า ปัญหาด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน คือ ปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 รองลงมา คือ ปัญหาไม่ได้รับการบริการที่ดีจากเจ้าหน้าที่ เช่น การพูดจาไม่สุภาพ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.75 และปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถด้านข้อกฎหมายไม่เพียงพอต่อการให้คำอธิบายแก่ผู้ประกอบการ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.75 และปัญหาเจ้าหน้าที่ไม่พยายามรับฟังและหาแนวทางแก้ปัญหาก็มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.56 โดยมีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 4 ปัญหา

ตารางที่ 4.33 แสดงคะแนนและระดับของปัญหาด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

1. ปัญหาด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน	ค่าเฉลี่ย	ระดับของปัญหา
1. ไม่ได้รับบริการที่ดีจากเจ้าหน้าที่ เช่น การพูดจาไม่สุภาพ	1.75	ปานกลาง
2. เจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถด้านข้อกฎหมายไม่เพียงพอต่อการให้คำอธิบายแก่ผู้ประกอบการ	1.75	ปานกลาง
3. เจ้าหน้าที่ตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน	1.87	ปานกลาง
4. เจ้าหน้าที่ไม่พยายามรับฟังและหาแนวทางแก้ปัญหาให้	1.56	ปานกลาง

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน คือ ปัญหาเจ้าหน้าที่ตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน รองลงมาคือปัญหาไม่ได้รับบริการที่ดีจากเจ้าหน้าที่ เช่น การพูดจาไม่สุภาพ มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2) ปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษี

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 16 พบว่าปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษี คือ ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการคำนวณจำนวนภาษีที่ต้องหักและนำส่ง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.93 รองลงมาคือปัญหาการนำภาษีที่ถูกหักไปใช้ในการเครดิตภาษีเงินได้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 ดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.34 แสดงคะแนนและระดับของปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบ
แสดงรายการภาษี

2) ปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษี	ค่าเฉลี่ย	ระดับของปัญหา
1. ด้านความรู้เกี่ยวกับอัตราภาษีที่ต้องหักและนำส่ง	1.75	ปานกลาง
2. ด้านวิธีการคำนวณจำนวนภาษีที่ต้องหักและนำส่ง	1.93	ปานกลาง
3. ด้านประเภทเงินได้ที่ต้องหักและนำส่งภาษี	1.81	ปานกลาง
4. ด้านแบบแสดงรายการที่ต้องยื่น	1.81	ปานกลาง
5. ด้านการกรอกแบบแสดงรายการ	1.81	ปานกลาง
6. ด้านการนำภาษีที่ถูกหักไปใช้ในการเครดิตภาษีเงินได้	1.87	ปานกลาง
7. ด้านความสะดวกและรวดเร็วในการยื่นแบบและนำส่งภาษี	1.81	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจ

สรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษี คือ ปัญหาวิธีการคำนวณจำนวนภาษีที่ต้องหักและนำส่ง รองลงมาคือปัญหาการนำภาษีที่ถูกหักไปใช้ในการเครดิตภาษีเงินได้ มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

3) ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีอากร

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 16 คน พบว่าปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีหัก ณ ที่จ่าย คือ ปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อนและเข้าใจยาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 รองลงมาคือปัญหาด้านกฎหมายภาษีอากรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งจนผู้ปฏิบัติตามไม่ทัน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 และปัญหาด้านความชัดเจนในการออกกฎหมายภาษีอากร มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 และปัญหาด้านกฎหมายภาษีอากรมีช่องว่างทำให้เกิดการหลบเลี่ยงในการชำระภาษี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 โดยมีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.35 แสดงคะแนนและระดับของปัญหาด้านข้อกำหนดวิทยานิพนธ์ที่ง่าย

3. ปัญหาด้านข้อกำหนดวิทยานิพนธ์ที่ง่าย	ค่าเฉลี่ย	ระดับของปัญหา
1. วิทยานิพนธ์อาจารย์มีความยุ่งยากซับซ้อนและเข้าใจยาก	2.18	ปานกลาง
2. วิทยานิพนธ์อาจารย์มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งจนผู้ปฏิบัติตามไม่ทัน	2.06	ปานกลาง
3. บทกำหนดของกฎหมายยากต่อการนำมาปฏิบัติ	1.93	ปานกลาง
4. ความชัดเจนในการออกกฎหมายวิทยานิพนธ์	2.06	ปานกลาง
5. วิทยานิพนธ์อาจารย์มีช่องว่างทำให้เกิดการหลบเลี่ยงในการชำระภาษี	2.00	ปานกลาง
6. ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ที่ง่ายไม่เพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ	1.87	ปานกลาง

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาด้านข้อกำหนดวิทยานิพนธ์ที่ง่าย คือ ปัญหาวิทยานิพนธ์อาจารย์มีความยุ่งยากซับซ้อนและเข้าใจยาก รองลงมาคือปัญหาวิทยานิพนธ์อาจารย์มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งจนผู้ปฏิบัติตามไม่ทัน ความชัดเจนในการออกกฎหมายวิทยานิพนธ์ และปัญหาวิทยานิพนธ์อาจารย์มีช่องว่างทำให้เกิดการหลบเลี่ยงในการชำระภาษี มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

4) ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน

ผลการศึกษาจากตัวอย่างเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 16 คน พบว่าปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน คือ ปัญหาเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อที่ยากแก่การเข้าถึง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.93 รองลงมาคือปัญหาการเผยแพร่ข่าวสารด้านวิทยานิพนธ์ที่ง่ายผ่านทางสื่อต่าง ๆ มีน้อยเกินไป มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 และปัญหาการเผยแพร่ข่าวสารเน้นเผยแพร่ความรู้มากกว่าการสร้างความรู้ความเข้าใจ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 และปัญหาการจัดอบรม/สัมมนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจด้านวิทยานิพนธ์ที่ง่าย มีน้อยเกินไป มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 โดยมีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.36 แสดงคะแนนและระดับความสำคัญของปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน

4. ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน	ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญของปัญหา
1. การเผยแพร่ข่าวสารด้านภาษีหัก ณ ที่จ่ายผ่านทางสื่อต่าง ๆ มีน้อยเกินไป	1.87	ปานกลาง
2. การเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อที่ยากแก่การเข้าถึง	1.93	ปานกลาง
3. การเผยแพร่ข่าวสารเน้นเผยแพร่ความรู้มากกว่าการสร้างทศวรรษเข้าใจ	1.87	ปานกลาง
4. การจัดอบรม/สัมมนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจด้านภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีน้อยเกินไป	1.81	ปานกลาง
5. การใช้ภาษาในการประชาสัมพันธ์ยากแก่การทำความเข้าใจ	1.68	ปานกลาง

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน คือ ปัญหาการเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อที่ยากแก่การเข้าถึง รองลงมาคือปัญหาการเผยแพร่ข่าวสารด้านภาษีหัก ณ ที่จ่ายผ่านทางสื่อต่าง ๆ มีน้อยเกินไป ปัญหาการเผยแพร่ข่าวสารเน้นเผยแพร่ความรู้มากกว่าการสร้างทศวรรษเข้าใจ และปัญหาการจัดอบรม/สัมมนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจด้านภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีน้อยเกินไป มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

4.2 ผลการศึกษาแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

จากผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย ดังตารางที่ 4.36 ปรัชญาผลการศึกษา ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นว่าแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย แนวทางที่ต้องการเป็นลำดับที่หนึ่ง คือ การจัดอบรม/สัมมนาให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายและผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย มีความรู้ความ

เข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 ลำดับที่สอง คือ การจัดตั้งหน่วยให้บริการให้คำแนะนำและตอบข้อซักถามโดยเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.97 และลำดับที่สาม คือ การจัดอบรม/สัมมนาให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 ตามลำดับ

กลุ่มที่ 2 คือกลุ่มผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นว่าแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย แนวทางที่ต้องการเป็นลำดับที่หนึ่ง คือ การให้เจ้าหน้าที่ออกไปให้ความรู้เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 ลำดับที่สอง คือ การเพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายของกรมสรรพากร มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.09 และลำดับที่สาม คือ การปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกที่ดีในการเสียภาษีให้แก่ผู้มีหน้าที่หักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่ายและผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 คือกลุ่มเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคิดเห็นว่าแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย แนวทางที่ต้องการเป็นลำดับที่หนึ่ง คือ การให้เจ้าหน้าที่ออกไปให้ความรู้เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ลำดับที่สอง คือ การจัดอบรม/สัมมนาให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายและผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 และลำดับที่สาม คือ การจัดอบรม/สัมมนาให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.37 แสดงแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย

แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค	กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		กลุ่ม 3	
	ค่าเฉลี่ย	ลำดับ ที่	ค่าเฉลี่ย	ลำดับ ที่	ค่าเฉลี่ย	ลำดับ ที่
1. การจัดอบรม/สัมมนาเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย	1.87	3	1.26	7	1.81	3
2. การจัดอบรม/สัมมนาให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย และผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย	2.43	1	1.93	5	2.43	2
3. การเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย	1.46	6	0.30	9	1.37	5
4. การปลูกฝังและการสร้างจิตสำนึกที่ดีในการเสียภาษีให้แก่ผู้มีหน้าที่หักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย และผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย	1.75	5	2.06	3	1.56	4
5. การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายภาษีอากรเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ให้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	1.78	4	2.00	4	1.18	6
6. การเพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายของสรรพากร	1.12	8	2.09	2	0.68	10
7. การจัดตั้งหน่วยให้บริการให้คำแนะนำและตอบข้อซักถามโดยเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษีหัก ณ ที่จ่าย	1.97	2	1.68	6	0.87	9
8. การลดขั้นตอนในการหักและนำส่งภาษี ณ ที่จ่าย	1.34	7	0.88	8	0.93	8
9. การให้เจ้าหน้าที่ออกไปให้ความรู้เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย	0.29	9	2.59	1	2.93	1
10. การตรวจสอบการนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย	0.97	10	0.23	10	1.06	7

ที่มา : จากการศึกษา

สรุปได้ว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการในการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความคิดเห็นว่าแนวทางที่ต้องการลำดับที่หนึ่ง คือ การจัดอบรม/สัมมนาให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายและผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ลำดับที่สอง คือ การจัดตั้งหน่วยให้บริการให้คำแนะนำและตอบข้อซักถามโดยเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษีหัก ณ ที่จ่าย และลำดับที่สาม คือ การจัดอบรม/สัมมนาให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าแนวทางที่ต้องการลำดับที่หนึ่ง คือ การให้เจ้าหน้าที่ออกไปให้ความรู้เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ลำดับที่สอง คือ การเพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายของกรมสรรพากร และลำดับที่สาม คือ การปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกที่ดีในการเสียภาษีให้แก่ผู้มีหน้าที่หักและนำส่งภาษี ณ ที่จ่าย และผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย สำหรับเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคิดเห็นว่าแนวทางที่ต้องการลำดับที่หนึ่ง คือ การให้เจ้าหน้าที่ออกไปให้ความรู้เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ลำดับที่สอง คือ การจัดอบรม/สัมมนาให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายและผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย และลำดับที่สาม คือ การจัดอบรม/สัมมนาให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย